

Koordinate

Mrinjek, Dorotea

Undergraduate thesis / Završni rad

2022

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zagreb, Academy of Fine Arts / Sveučilište u Zagrebu, Akademija likovnih umjetnosti**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:215:399922>

Rights / Prava: [In copyright](#)/[Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-07-05**

Repository / Repozitorij:

[Repository of the Academy of Fine Arts in Zagreb](#)

AKADEMIJA LIKOVNIH UMJETNOSTI
SVEUČILIŠTA U ZAGREBU

Završni rad na preddiplomskom studiju Grafike

„Koordinate“

Dorotea Mrinjek

2021./2022.

Tijekom prethodne akademske godine fokusirala sam se pretežito na crtež, motive sam gradila mnoštvom preciznih linija rapidografom na papiru. Nastale su i pokoje skice rađene laviranim tušem ali sam im posvetila puno manje pažnje. Razvila sam fascinaciju za oronulim industrijskim elementima i građevinama te sam se poigravala interpretacijom njihovih kompozicija. Privukla me ta estetika ružnoće, kontrast motiva i čistoće crteža. Ta fascinacija prelila se u ovogodišnje završne radove, no poprimila je novu formu.

Radovi nastali u ovoj akademskoj godini prikazuju niz uličnih motiva koji su pomno kadrirani te rađenim isključivo slikarskim tehnikama. Često ne zamijećeni kutci svakodnevnice, pasivni objekti. Ovdje se nisam ograničila tom oronulošću, već uključujem bilo koji fragment koji u mojim očima ima potencijal da stoji sam za sebe. Svjetlost i sjena igraju bitnu ulogu, pogotovo u manjim radovima gdje se vraćam laviranom tušu i gotovo apstrahiram neke od motiva. Za razliku od većih radova rađenih temperom, rad sa tušem zahtjeva spontanost ali i odlučnost jer je puno lakše pogriješiti i greške su apsolutno nepovratne. U njima također otpuštam silnu potrebu da sve mora biti strogo određeno i svaki potez egzaktan. Čak bih rekla da se kod tih radova dogodio svojevrsni preokret gdje je na mahove važnost motiva - koji je pokretač - prevladala tehnika, te plohe i teksture postaju mi važnije. Oslobođeni su boja, što odražava neutralnost prikazanih objekata. Može ih se međusobno udaljiti ali funkcioniraju i kao nakupina radova.

S druge strane ostala tri veća i razrađenija rada su u kontrastu s tim obilježjima. Zahtijevaju da svaki stoji i „diše“ za sebe. Precizno su smješteni, kalkulirani. Prvi put nakon dugo vremena se pojavljuje boja. Ona ovdje nije opterećenje radu te je i dalje donekle suptilna, prigušena. Razdvajanje na plohe i dalje igra ulogu, no one nisu više potpuno čiste. Ti sitni detalji u mojim radovima, kao i mali formati pružaju jedno intimno sagledavanje, iziskuju da se promatrač približi radu. Da proučava i otkriva moju fiksaciju nad određenim segmentima. Intima se provukla kroz sve ove radove i time što su to sve fragmenti koje ja viđam na putu do akademije, svaki dan. „Postaje“ na kojima bi se moje oči zadržale. Postepeno sam ih počela primjećivati i zabilježavati. Tako prolazni, polako su mi se uvukli u podsvijest sve dok mi jednom nisu „upali u oko“. Ta zanemarena ljepota i odnos između forme tih objekata i njihove funkcije me intrigiraju. Poput Bernda i Hille Becher koji su prepoznali i istaknuli kiparska obilježja arhitekture kroz svoje fotografije industrijskih *anonimnih „skulptura“*. Na sličan način moji se radovi bave isticanjem upravo takvih elemenata, no ne staju na fotografiji već ih „provlačim“ kroz svoj rukopis u pokušaju da promatraču približim svoju viziju njihovog potencijala. Kako su njihove *„skulpture“* anonimne, tako su i moji radovi iz ove

serije imenovani samo svojim koordinatama. Moje slike zbilježavaju fragmente tih lokacija, na jedan osoban, dnevnički način.

